

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Основанъ въ 1891 година.

„Истинските права на свободата сж основани на правдата; за туй първата длъжност на свободата е да зацѣпва правдата“.

АДРЕСЪ:

За писма, статии и редакционен:
До Редакцията.
За пари (въ бонусе и записи)
До П. Бобчевски
РЕДАКЦИОННАТА И АДМИНИСТРАТИВНАТА
сѣ помѣщава въ домъ Бобчевъ, кн.
№ 333, срещу Централната
граждана градина.

Редакцията не отговаря за
содержанието на публикуваните
писма и съобщения, нѣмъ не
сж отъ съвѣстливостъ и
доверливостъ.

Неуплатените рѣкописи
се връщатъ, ако се платятъ
пощенските разходи.

Неплатени писма не се
присматъ.

Единъ брой 20 ст.

ЦѢНИ.

За абониранье на вѣстника:
За година 10 л.
„ 6 мѣсеца 5 л.
„ въ странство за година 15 л.
„ старъ брой 50 ст.

За обявленията:

На 4 стр. за цѣлор. редъ . 20 ст.
„ 1 стр. 1 л.—
„ Другитъ стр. — 50 ст.
За обявленията на сѣд. приета-
ни се плаща по 10 ст. на дума,
ако се публикуватъ по три пѣ-
ти, или по 5 ст., ако се публи-
куватъ само по единъ пѣтъ.
За ерочни (шестмѣсечни или г о-
динни) обявлениа се правятъ
важни отстъпки.

Абонаментътъ въ прѣдплата

Възстановяването на новъ абонаментъ става
всѣкога отъ началото на лѣсеца

Единъ брой 20 ст.

Всѣки абонаментъ има право да си достави вѣгубения брой, по току сѣдѣтъ
получаването на сѣдѣщия брой. Инакъ, сѣдѣтъ туй време, плаща като за
„старъ“ брой, и то ако има.

Стопанинъ

П. Бобчевски.

Редакцията е вела за правило да не изпълнява никакви порѣчки, които
не сж придружени съ стойността.
За обявленията се плаща сѣдѣтъ първото публикуване.

„ЧЕРНО МОРЕ“

ВЪСТНИКЪ, ОСНОВАНЪ ВЪ ГР. ВАРНА ВЪ 1891 ГОДИНА

ще излиза прѣзъ 1895 година

Два пѣти въ седмицата,

като ще запазва въ всѣки свой брой всѣкиятъ си отдѣли: По политиката; По полити-
ческата икономия; По юриспруденцията, съ хроника; По общественния животъ, съ
свѣдѣния за общественитѣ работи въ разнитѣ наши градове; По книжницата, съ ре-
цензии за новитѣ издания; По литературата, съ фейлтони и други оригинални и прѣ-
водни трудове; По нашия печатъ, съ дневнитѣ сериозни въпроси и полемика; Новини,
разни свѣдѣния и статистики по търговията и промишлеността и прч. и прч.

Редакцията взе всѣки възможни мѣрки, за да направи вѣстника полезенъ за
всѣки гражданинъ; ти покани и получи съгласие за сътрудничество отъ отлични писа-
тели прѣзъ 1895 година въ вѣстника.

Редовното издание тѣй сжщо се нагласи още отсега прѣзъ необходимитѣ кон-
тракти и условия за прѣзъ цѣлата година.

Като единъ отъ старитѣ и добри распространени изъ Княжеството вѣстници,
„Черно Море“ нѣмаше възможностъ да помѣсти, а връщаще, изоставяше или закъсня-
ване въ печатането на прѣмногото испрацани нѣму обявлениа. Сега, при двойното
издание, умоляватъ се всѣки лица и учрѣждения да вѣрватъ, че испрацанитѣ нѣмъ
обявлениа ще могатъ да се публикуватъ, и то бързо и много по-сѣтино.

Редакцията обявѣва да даде на г. г. абонаментитѣ за прѣзъ 1895 година едно
отлично съчинение

ПОДАРЪКЪ.

Абонираньето на вѣстника става въ Администрацията му или у нѣтующитѣ му
четирма агенти. Цѣна годишна 14 лева, а 1/2 годишна—7 лева.

Варна, 15-й Декември 1894 год.

Стопанинъ: П. Бобчевски.

ОБЯВЛЕНИЕ

Продължава се записването спо-
мощователи на политически, научно-
литературни и духовенъ в. *Новини*, из-
даванъ въ Цариградъ.

В. *Новини* излиза два пѣти въ сед-
мидната: всѣки вторникъ и петъкъ на
голямъ форматъ. Отъ началото на иду-
щата 1895 година господа абонаментитѣ на
вѣстника ще получаватъ даромъ всѣки-
тъ книжки отъ списанието *Библиотека*,
които има да излизатъ за напредъ. *Би-
блиотека* излиза всѣки мѣсець и полови-
на, въ книжки отъ по 8 печатни коли,
съ фигури въ текста и съ съдържащие:
научно, беллетристическо, духовно-прав-
ствено, критическо и педагогическо. Спо-
редъ досегашнитѣ отзиви за *Библиотека*,
това е и ще бѣде списание *необходимо*
за *всѣкого учителъ и за всѣка училищна*
Библиотека, защото по край другия от-
бранъ материалъ, въ него се помѣстватъ
и материали за уроци въ училищата, отъ
които основнитѣ учители ще могатъ да
извлечатъ голѣма полза.

Годишниятъ абонаментъ на в. *Новини*,
заедно съ списание *Библиотека*, е 70 гро-
ша за въ Турция и 15 лева за Бълга-
рия, *всѣкога прѣдплатени*.—Абонаментитѣ
биватъ годишни и полугодишни, и под-
качватъ отъ 1 число на всѣкой мѣсець.
Гр. Цариградъ, 14 Декември 1894 г.

Отъ Редакцията.

3—387—1

При едно добръ прѣпорѣчано пѣм-
ско семейство въ Тюрингенъ приематъ
се млади дѣвници до 18 годишна въ-
растъ, които некатъ да се одобрятъ съ
добро и обширно образование. Хубава
къща съ градина, въ прѣвѣстна мѣст-
ностъ, прѣвѣходно домакинство, при-
ятенъ фамилиаренъ животъ. Приемането
стана постоянно. Подробности прѣзъ г-жа
Д-ръ Ринне въ **Сулца** Тюрингенъ-Гер-
мания (Frau Dr. Rinne. SULZA, Thürin-
gen Deutschland).

4—62—3.

ВАЖНО ОБЯВЛЕНИЕ

Честъ имамъ да обявѣмъ на почитае-
мата публика въ гр. Варна и окръжнето
му, че съмъ отворилъ дюгенъ:

ТАПИЦЕРЪ.

- I. Да работя и обличамъ разни мо-
били, канапета и кѣлѣфи;
- II. Да работя юпитета и разни мен-
дери и възглавници;
- III. Да постиламъ въ къщи: коври
(килими);
- IV. Да работя пердета и транспи-
рантори;
- V. Да работя хатли;
- VI. Да работя счупени умбръли (ча-
дъри).

Желающитѣ да си порѣчатъ горѣ-
споменатитѣ моонли, да отнесѣтъ до ме-
не въ 10 ливия, IV участъкъ отъ горѣ
Българската Митрополия, дюгенъ подъ
№ 1458.

Гр. Варна, 14 Декември 1894 год.

Съ почитание:

Величко Г. Донсузовъ.

1—684—1

ОТЪ АДМИНИСТРАЦИЯТА.

Отъ началото на Новата Година се
откриватъ вакантни мѣста за

АГЕНТИ ПРИ ВЪСТНИКА

Ще се прави прѣдпочтение на по-
добри грамотнитѣ кандидати. Назначение-
то е обвързано съ задължението, да не
може агентътъ по своя воля да напусне
службата прѣди поне едногодишно служене.

Агентитѣ ще иматъ опрѣделени рай-
они въ Княжеството. Плата 100 лева.

Ония, които желаятъ да заематъ та-
къва длъжностъ, трѣбва да подадѣтъ
собственноръчни заявления до Стопанина
най-късно до 30-й тек. Декември.

ГАРАНЦИЯ 1000 ЛЕВА.

Варна, 9-й Декември 1894 г.

ВЪРХУ ПРИЧИНИТѢ НА ВСИКИТѢ ПОЛИТИЧЕСКИ БѢДИ У НАСЪ.

(По поводъ брошурата на г. Д. Разозъ: „Разла-
гающа се и възраждающа се България“,
год. 1894.)

„Възвоникътъ на всѣкиятъ
политически бѣди въ днешна
България е откъсването на една
вѣдина, на една трѣтина, на една
прямолінейна общественна прав-
ственностъ.“
Д. Разозъ.

III.

Казвахме, че у насъ Законодателната
Власть е неограниченъ, необузданъ гос-
подаръ, а всѣка необузданостъ е *абсо-
лютизмъ*. Абсолютизмътъ стои всѣкога
по-близко и по-наклонно къмъ тирания-
та, отколкото къмъ народната воля и же-
лания. Това, казано у насъ днешенъ день,
е вече истинна такѣва, щото никакъ не
се нуждае отъ доказателства. Имаме вече
вадъ себе си Стамболовъ и неговото „На-
родно Събрание“, като огледало.

Законодателната Власть у насъ е тол-
кова неограничена, че самъ си прави за-
кона, за да избира себе си, като власть,
безъ какъвто и да е спѣнка въ принципъ-
житѣ си. Тя самъ контролира дѣлата си;
тя самъ рѣшава и колко пари ѝ трѣбватъ,
за да управлява, безъ всѣкаква спѣнка
за размѣра или даже за условията на
заемитѣ. За сто години стотиленъ за-
емъ знае да прави, и народнитѣ имущо-

ства знае да залага, а да укаже отъдѣ ще
ги плаща—туй не ще и мѣлчи си. „Брани-
нания човалъ“ сжщо знае да тупа, и то
пакъ както си ще. Съ една дума, Зако-
нодателната Власть у насъ е господъ и
—свършенъ работа.

А богове ли сж тия хора, които се
избиратъ да богунатъ надъ насъ? Г-нъ
П. Каравеловъ, който зацѣпване такъ-
ва законодателна власть, бѣше написалъ
и една защита на тая власть (гледай
студията „Търновска Конституция“ въ
спис. „Наука“, год. 1883, издавано въ
Пловдивъ). Тамъ той казва тѣй:

„Разбираме така сжщо деспотизмътъ на едно
аристократическо правление, което ако и въ по-
малка степенъ, може да кара работитѣ по сѣмъ-
щия пѣтъ, по който се каратъ тѣ въ самодър-
жавнитѣ господарства. Ний казваме въ по-малка
степенъ, защото, колкото и да бѣдѣтъ лопи
аристократитѣ, никога не могатъ тѣ да демо-
рализиратъ народътъ, както това винаги става
при неограниченитѣ монархии. Републикански-
тъ аристократи, а тѣ единъ иматъ право да по-
сятъ това име, често сж зацѣпващи свободата
и даже, макаръ и рѣдко, сж възпитавали безъ
да щѣтъ народътъ въ духъ на свобода—пѣщо,
което ни една абсолютна монархия не е никога
правила. Тѣй разбираме ний деспотизмътъ, това
споредъ нашети мнѣние е *абсолютизмъ* на една
монархия или на една *аристокрация*, които по
самото си положение не могатъ да иматъ интѣ-
реси, тождествени съ ония на народътъ; но не
разбираме абсолютизмътъ на една камара, из-
брана отъ цѣлий народъ *въслѣдствено*“.

„Новитѣ писатели често говорятъ, че у дре-
нитѣ народи, при сѣществуванието на робство
и на разни други несправедливи гражданъ, не
е могло да има истинска демократиѣ; но, може
би, и древитѣ би наредили нашитѣ народни
събрания — състоици отъ прѣдставители на
народътъ, а не събрание на цѣлокупнитѣ на-
родъ, но демократиѣ, — но аристократиѣ. И по-
стина, че *управление по рѣдъ* прѣдставители,
избрани отъ народътъ, до една степенъ може да
се счита за *аристократическо управление* въ пър-
вичнитѣ и най-благороденъ смисълъ на дума-
та. Ний вѣрваме, че Платонъ и Аристотелъ бихъ
погледнали на новото управление (прѣзъ прѣд-
ставителството) тѣй, като на управление по-
рѣдъ отъ ония хора, които народътъ избира
свободно, като ги счита за *най-добри въ стра-
ната*, а думата *аристократиѣ*, въ сжкностъ, отъ
начало не е имала другъ смисълъ. И какъ може
да стане деспотическо или да издава деспоти-
чески закони — едно събрание, съставено отъ
нѣколко стотини души, избрани отъ цѣлий на-
родъ, и които при това нито сж наследствени,
нито пожизнени законодатели, но срочни и
често избрани на късъ срокъ. Срѣщу кого ще
бѣдѣтъ посочени деспотическитѣ дѣйствиа на
едно събрание, което прѣко нито назначавя чи-
новници, нито командва войска? Въротно ни-
кой нѣма да каже, че такова събрание ще се
стрѣми да прави наредби, орѣдни за народнитѣ
интереси; поне съзнателно, умислено това не
може се случи. Сжщо нѣма нѣжда да се боятъ,
че едно демократическо събрание ще издава по-
становления, ограничаващи индивидуалнитѣ
права на гражданитѣ; до сега най-демократи-
ческитѣ конституции сж били и най-свободнитѣ.
Твърдѣ малко хора се намиратъ, които да не
сѣмѣватъ тия двѣ понятия. Още, *събранията*, по
всѣки конституции, сами не управляватъ, даже
въ издаването на закони *събранията* изравня
второстепенна роля, както на практиката, тѣй и
споредъ *всѣкога приетата новѣтна теория*. Тѣх-
ната главна задача е контролътъ върху управ-
лението, — значи тѣ не дѣйствуватъ, но отцѣп-
ватъ и прѣсѣждатъ чужди дѣйствиа. Истина,
че министерството, въ чийто рѣдъ се намира
дѣятелната власть, стои, ако не прѣко, то
госпоно, отъ тѣхъ избраниници, по тѣй сжщо
е истина, че тия избраниници сж нѣмъ *най-спо-
собнитѣ* между членовѣта на събраниято и че
тѣ трѣбва да се ползуватъ съ най-голямъ дови-
рие, — а такова *правление* не е *правление* на тѣ-
на, както си го прѣдставляватъ мнозина, но *при-
вѣние*, ако не на *най-способнитѣ*, то на *едни*
отъ *най-способнитѣ* зора въ страната — исти-
нска аристократиѣ. „Конституцията, както сега
практически се тѣкува казва единъ отъ по-
сѣднитѣ конституционни коментатори, профес-
соръ Траилъ, състои въ това, че *както властъ-
та*, така и *отговорността* трѣба да бѣде *свъръ-
доточена* въ *рѣцѣта* на *единъ човѣкъ*, който
се наслаждава съ доверие на страната и съ бол-

Милица Хр. Войникова

— и —

Павелъ Нейковъ

— ВЪЗНАШИ —

Варна, 18 Декември 1894 год.

Абонаментитѣ на вѣстника

ТЕНЧО ЧИРПАНЛИЕВЪ

нѣма да приема посѣщения на именния
си день — 27-й Декември т. г.

(1—685—1)

ХРИСТО П. ГАЙТАНДЖИЕВЪ

на именния си день нѣма да приема по-
сѣщения.

1—686—1

Свещ. Стеф. И. Поповъ

по семейни причини не ще може да прие-
ма на именния си день, 27-й Декември.
(1—692—1)

„СВѢТЛИНА“

Мѣсечно иллюстрирано списание
V-та год.

Абонаменти за 1895 год. се приематъ
само въ прѣдплата и то направъ до Ре-
дакторъ-Издателя на сп. „Свѣтлина“ въ
София. На порѣчки, не придружени отъ
стойността, не се отговаря.

Г. г. абонаментитѣ, които не сж си за-
платили абонамента за 94 г., умоляватъ
се за побързватъ съ издѣлжението си на-
право до книжарницата на Пенчо В. Спа-
совъ въ София.

Отъ Редакцията.

шинството въ парламентът, и неоспориваемият авторитетът на когото е необходим — да обясни политическата и енергийната администрация (Centr. gover. Стр. 23.) Ако е това така, за каква тълка може да се говори и кой ще откаже, че народът доста върно, макар и неистинствено, може да угадва жарата, а тук изборът ще става от едно пробирано и правствено отговорно прѣдъ народът Събрание.

Ний подчертаваме пѣкото фрази на г. Каравелова и твърдѣ много искаме да знаемъ, да ли той е расположенъ да каже и днесъ сжщитѣ тия свои думи отъ 1883 година и да ли и днесъ мита, какъ може едно събрание, избрано отъ народа, да издава деспотически закони! Но отъ по-стаиването тукъ пассажи на г. Каравелова се разбира и другото нѣщо: за каква камара счита сега г. Каравеловъ нашата — да ли е демократическа или аристократическа? И какво управление е сега у насъ, т. е. кой управлява — едно избрано отъ народа събрание ли, или единъ човѣкъ? Читателътъ, ако се замисли върху горнитѣ пассажи на г. Каравелова, ще има да си състави цѣль капиталъ и само отъ тѣхъ. Какъ става тѣй, че при една демократическа конституция се избира аристократическа камара и се подчинява на единъ човѣкъ — това прѣдъ нашитѣ очи отдавна е прѣстѣнѣло да наглежда като нѣщо необяснено. Ний категорически казваме, че всяко това става отъ неписанитѣ, по допустителни, правила въ нашата вече глупава, изживѣла, дори отиравителна конституция, която не съумѣла да запази себе си, а самѣ се изложила на една създадена отъ себе си власт, да ѣжжиче и да ѣжжиче така, што да даде всичко въ рѣцѣтѣ на „единъ човѣкъ“. И днесъ пакъ висятъ и противъ тѣя камара, която безспорно състои отъ по-отбранъ нашъ свѣтъ. Но не се замислюватъ, че не е възможно друго при днешната конституция: или камарата ще заповѣдва на правителството и ще настане анархия, или правителството ще заповѣдва на камарата и ще настане тирания. Едно отъ двѣтѣ и — абсолютно нищо друго. Нѣма срѣда. А повече клоии управлението къмъ тиранията за туй, че правителството се съставя отъ най-доверителни лица въ камарата, а, веднѣжъ туй е тѣй, трѣбва и да го поддържа, че не ѣе. Който и да е, било въ камарата, било въ правителството, сѣ сжщото ще бѣде: нѣма какъ да бѣде друго. Остава само едно нѣщо, като относителна гаранция, и то е степента на правствени качества у управляющитѣ — условие, еднакво изисквано и отъ абсолютния монархъ. А това и гледаме прѣдъ себе си: днешното правителство е по-правствено отъ онова на бившето, Стамболовото, и слѣдов. е по-свободолюбиво отъ бившето. И ний смѣемъ да кажемъ, че отъ туй по-добро не е възможно до тогава, до когато не се прѣгледа нашата конституция и се уреди по-сполучливо законодателната ни власт, именно ключътъ на зинитѣ.

Да повторимъ съ други думи.

Нѣма съмнѣние, че щомъ Законодателната власт е изборна (не сме противъ тоя принципъ), въ нежъ ще влѣзѣтъ не-прѣмѣнно партизани, защото изборъ безъ партизанство е немислимъ. А щомъ законодателитѣ сж партизани, тѣ ще партизанствуватъ сигурно. Нѣма гаранции (и не може нито да има), че партизанитѣ ще се самоограничаватъ, защото тѣ прѣди всяко трѣбва да партизанствуватъ въ избора на правителството изомежду си. Тогава? Необходимо е да бѣдѣтъ и обуздани, за да не върждѣтъ на правдата, безъ да щѣтѣ дори, като считатъ, че вършатъ така, както трѣбва да се върши въ конкретнитѣ случаи. Щомъ има партизанство, щомъ има правителствена и опозиционна партии въ Събранието, главно е да се мисли, че всичко не-прѣмѣнно може да върви по права Бога. Това е просто невозможно. Човѣкътъ не е съвършено сжщество, за да нѣма ожесточение, увлечение, страсть, слабостъ, интереси. И тия, които ги упрѣкватъ, сжщо не всѣкога сж справедливи, без-страстни, безпогрѣшни. Естествено, укоритѣ, прѣдупрѣжденията, критикитѣ иматъ и своето въздържателно влияние върху дѣйствиущитѣ лица, но тѣ не сж цѣрѣтъ при тая грамадна грѣшка въ устройството ни. Напротивъ, тѣ у насъ дори прѣдизвикватъ по-голѣми злини и ожесточения: Стамболовъ е прѣсѣнъ примѣръ. Трѣбва ли да спомѣнуваме и тука, че при едно закоренѣло политическо възпитание не можеше да бѣде тѣй? Туй е очевидно; на туй и г. Ризовъ вѣроятно не казва нѣщо противно. Но въпро-

сътъ е: щомъ нѣмахме рѣшително никакво политическо възпитание, защо допустѣхме, што партизанството да управлява страната, безъ всяко ограничѣние на лонитѣ му наклонности? Защо сѣз дадохме една партизанска законодателна власт, като ѣ оставихме да върлува съвършено властелински, безконтролно, неограничено?

Това е коренътъ, ключътъ на злото! Заключение:

Да се управлява държавата отъ партизани сж неограничена властъ, значи, управлението да бѣде тираническо у насъ. Значи, партизанитѣ на властъ да прѣсѣдватъ противникитѣ си партизани, послѣднитѣ да свалятъ цѣрѣтъ и да правѣтъ пакъ сжщото. Ако това е добро управление — тогава карайте да караме; но всички викаме, че искаме правда, справедливостъ, законностъ. Защо туй? Само за агитация ли, за да свалимъ и кажимъ единъ другъ? Ний мислимъ, че трѣбва вече да се занимаемъ сериозно съ поправянето на грѣшката си, която тѣй или иначе сме допустѣли въ 1879 година. Справедливо управление и необуздано партизанство не могатъ наедно да другаруватъ у насъ, както не сж могли тѣй да другаруватъ и другадѣ. Трѣбва да се обуздае партизанството въ управлението, за да може чрѣзъ туй срѣдство да се обезпечи политическата и общественна наша правственоостъ поне за въ бѣдѣще.

До тука ний много на кратко посочихме, споредъ нашето разумѣние, основнитѣ причини на политическитѣ бѣди у насъ, по поводъ брошурата на г. Д. Ризова. Отсега вече прѣдаваме това си убѣждение на критиката, като и повърхностно дадохме да се разбере, че отстранението на всичкото зло виждаме въ дѣлението на Законодателната властъ, — дѣление, което е възможно не само по чорбаджийски, а и чисто по демократически.

Развитието на тѣзи наши мисли читателътъ ще срѣща изъ специални статии по проектитѣ на г. Ризова, на консерваторитѣ въ 1879 година, на г. Д. Цанкова въ 1884 год. и по сжществующитѣ въ другитѣ държави поучителни примѣри.

П. Б-й.

СЕДМИЧНИ БѢЛЖКИ

ВЪ ТРѢШНИ.

Отъ идущия брой вѣстникътъ ни почва да излѣзва ДВА ПѢХТИ ВЪ СЕДМИЦАТА, въ малко намаленъ форматъ. Цѣлѣта ни е, както съобщихме още прѣди време, да можемъ да си покриваме разноситѣ съ това удвояване и увеличѣние цѣната му. Отъ обявлението ни въ първа страницѣ, читателътъ вижда, че се грижимъ да направимъ вѣстника повече полезенъ и сигуренъ. Надѣваме се, че всѣкой ще признае голѣмата разлика на вѣстника ни идущата година.

— До Новата Година администрацията на вѣстника ни приключва всичкитѣ сѣтки на абонаментитѣ, прѣдъ видъ на туй, че отъ 1895 година цѣната му се измѣнява. По сжщата причина и редакционна свѣра въ този си брой всичкитѣ останали материали въ печатницата, за да не погари вѣстника съ отдѣлна сѣтка къмъ печатницата.

Молимъ прошка за този брой. Ний сме съставили отъ сѣтки и за туй всичкитѣ ни грижи при настѣпването на Новата Година сж усѣрбени къмъ сѣткитѣ. Съ Божиѣта воля и състоженостю на абонаментитѣ, въ имъ надѣваме съ труда и постоянството си. Отъ Нова Година на значаваме четирѣ-петъ агента за сбирание недо-боритѣ и текущитѣ абонаменти, както и за записване нови абонаменти.

Ний ще работимъ открито прѣдъ читателитѣ: ще даваме периодически всичкитѣ сѣтки на вѣстника, за да се вижда положението му ясно и нескрѣпно, а всичкото ни стрѣмление, при това свободно врѣме за вѣстника, ще бѣде да задържимъ и създадемъ вѣстникъ, който да се издържа съ собствени срѣдства. Ако спечели — не личностъ ще печели (Стопанитѣ си туря плата), а вѣстникътъ, че си състави капиталъ за „черни дни“, за борба, когато се яви оправдана за расхода нужда, въ името на народнитѣ интереси. Ще види всѣкой честното ни задѣление.

— Въ „Държавенъ Вѣстникъ“ срѣщаме, че бившиятъ министръ на Просвѣщеніето г. Радославовъ е отпущенъ пособие на 600 лева златни, шурентъ си, въ размѣръ на 600 лева златни, за да слѣдѣ наукитѣ си въ Европа. Когато минѣлото лѣто г. Радославовъ бѣше тука, нашиятъ стопанитѣ го моли, да се съгласи, да отпущне степенія или пособие на единъ братовчедъ, който слѣдѣ по ветеринарството въ Туринъ и настѣпалата учебна година му е по-сѣдѣла, но, защото семейното му положение се измѣнило, не може да бѣде издържава повече отъ родителитѣ си. Г-нъ Радославовъ отговори, че

ще види да отпущне, само че степенитѣ тѣж година били раздадени безобразно на разни Халачевъ роднини и нѣмъ копъ още богатѣши сино-нове, а и сумнитѣ за помощи на студентитѣ тѣй сжщо били се изчерпавали, та той, г. Радославовъ, гласѣлъ да отнеме степенитѣ отъ тия, които нѣматъ нужда, и тогавъ щѣлъ да ги разсѣржи на нуждащитѣ се. Нѣма какво да се каже на такъвъ грѣшникъ и сирачѣнитѣ министръ. Подѣлъ братовчедътъ прошение за степенія съ документитѣ си, отъ които се вижъ да, че е сж отличенъ успѣхъ, самъ баща му е ходилъ нарочно при г. Радославова, молѣлъ го за сжщото, и той обѣщѣлъ „на сигуръ“. Прадъ струнъ г. Радославовъ, и не отпущѣ ни стотинка, когато сѣвали има да е вържалъ нѣколко безъ помощъ, освѣтъ само по партизанскъ съображения. Г-нъ Радославовъ прѣсѣдѣва всичкитѣ роднини на стопанитѣ ни, въ тева число и този му братовчедъ.

Идѣте кажете, че това отказване е по нѣкаква справедлива причина, когато знаете при туй, че шурейтъ му, синъ на единъ фабрикантъ на сирѣтъ въ Варна, братъ на прѣдприемача на шосето Балчикъ — Добричъ (сѣ смѣтка отъ около 400 хил. лева) — той шурей на министръ получава пособие отъ държавата, за да отиде, да се учи! Халачевитѣ роднини нѣматъ право, а Радославовитѣ иматъ право!

— Народното Събрание се закри на 20 й того. Отъ идущия брой мислимъ да почнемъ да се занимаваме съ дѣлата на това шумно Събрание. Тѣзи сѣсии бѣше тѣй усилено докурана и раздражена, што хладнокрѣвно и свосврѣменно занимаване съ нейнитѣ законопроекти не бѣ възможно.

— Тримата и половина радославиститѣ въ Добричъ сж се развили, прѣди още да дойде тарторѣтъ имъ А. Арсеновъ. По поводъ сѣмо на туй, че нѣкои тамъ граждани сж пожелали да поздравѣтъ г-на Стоилова съ сполучливото съставѣне на новия кабинетъ, тѣ трѣгнали да заплашватъ тия граждани, за да ги бѣжѣтъ! Да сж поше отъ ония граждани, които сж живѣли повече въ тоя градъ или да сж хора съ нѣкое самостоятелно занятие въ града — пѣддойдѣ: човѣкъ ще каже, че, най-сетѣ, хора съ убѣждение сж. Ами туй сж борба отъ разни службѣши, послѣдѣ степенъ, хора достойни само бѣли да правѣтъ! — Сжщитѣ тѣж гюрютѣдѣжѣ; щомъ получили многоочакваната си телеграмма, че Радославовъ билъ натоваренъ да състави кабинетъ, трѣгнали по улицитѣ да псуватъ да се заканватъ, че това ще сторѣтъ, че тѣй ще наредѣтъ, и всичко сѣ съ викове и псувни. Добричъ, че на другия денъ се попариха съ грозното за тѣхъ пѣвѣние, че Радославовъ артисалъ за кабинета; нѣкъ кой знае какви чудесни имаме да слушаме отъ тия хубостинци!

Осѣвѣтъ туй, нѣкои отъ радославиститѣ сж се оказали толкова наивни, што дори се хвалѣли, че ако Радославовъ не билъ министръ, то не значело нищо, защото тѣ имали пѣкъ министра Величкова, който еднакво щѣлъ да удовлетворява партизанскитѣ имъ домогвания! — Идѣта съмнѣние, че тѣзи халачи се пускатъ на рочно, за да прикриватъ прѣдъ населението дѣйствиелното имъ положение, та да поддържатъ още вѣра въ наивни партизани къмъ себе си; но и туй не ще отиде много, разбира се, и ще бѣсѣнатъ още веднѣжъ верѣдѣ лѣжитѣ и измамнитѣ си.

Ако населението на Добричъ и околнѣта му е сторило намѣрение да бѣде въ опозиция на днешното правителство, нѣма защо да се мамѣ съ разни партизански маневри отъ страна на радославистично-опозиционери, а трѣбва ясно и положително да се работи въ опозиционно направление. Инакъ нѣма добросѣтѣностъ. Но знайтѣ тамъ машинитѣ лапѣта, че въ агитациитѣ си по изборитѣ казвахъ: не сме противъ правителството на Стоилова и ний сме правителственици, та по тоя начинъ само сполучихъ да държѣтъ гласове на своя страна; а сега, да се надѣватъ на поддрѣжка въ населението противъ едно правителство, което никакъ на приима на стамболовското — това тѣ хубаво знайтѣ, че не можѣтъ. Населението на гр. Добричъ и околнѣта му нѣма защо днесъ да бѣде опозиция на правителството за кѣфа на Арсенови и други тѣхни гюрютѣдѣжѣ и слѣдов, отбѣва се вече отъ тѣхъ. Това имъ е болното мѣсто, което ги кара да лѣзѣтъ и намѣсватъ министри. Не е чудно дори, тѣ да се подлизватъ, като правителственици на нѣкой министръ съ писма, а въ града си да псуватъ безобразно и правителство и Стоиловъ, сѣкашъ че иматъ работа съ нѣкакви Стамболовъ. Но туй не трѣбва да стрѣска никакъ гражданитѣ тамъ. Който е въ опозиция на правителството, нека тѣча да цалува рѣка и да се крѣсѣва при Арсенови. За тѣхъ да бѣде и Господъ въ правителството, пакъ е лошъ, щомъ не е Радославовъ. А който не мисли да уйдѣва на ума нѣкъ, нека помни, че както всѣкъдѣ, тѣй и тамъ има будна властъ, съ назначение да се расправѣ съ хора шайкаджѣи, които обичатъ да заплашватъ съ бой ижъ тѣмни ѣмшѣта.

— Между свѣдѣнията, които получаваме изъ Добричъ, срѣщаме нѣкои работѣци и за тамошния сѣдия г. Григориева. Ще трѣбва да си припомнимъ той, че и лѣтосъ, прѣди всѣкакви радославизми, нашиятъ стопанитѣ му забѣлѣа откровенно, че не е добръ сѣдия да партизанствува. Това бѣше по случай на окръжнитѣ избори, когато този сѣдия бѣше излѣзѣлъ „ужъ по лозъ“ изъ околнѣта, за да агитира за кандидатурата на нашия стопанитѣ. И сега пакъ туй казваме: Не е добръ сѣдия да партизанствува. Инакъ ще трѣбва да не се сѣрѣи, ако и хората ще партизанствуватъ срѣщу него . . .

— Разбойникътъ Алиш-а, който върлувалъ отъ 12 години пасамъ изъ Добруджанско, Делиорманско, Разградско, Шуменско и прѣ., билъ заприщѣнъ съ 4-та си другари отъ селска потера между селата Турско и Българско Алабонъ (Бургаска околнѣ), когато пѣтувалъ да мнѣ

прѣзъ границата и си отиде въ Бандарма (Ана-долеко), за да зимува при семейството си, и билъ убитъ отъ ѣмѣта на с. Българ. Алабонъ, г. Алексѣй Ц. Кабакѣвъ, на 30 расѣрача близо. Потерата отъ резервистѣ ги е обезадила и държала прѣстѣрѣла отъ 4 часа въ гората. Другаритѣ му турѣи, дѣмѣта били сжщо убити и двамата живи хванѣти. Това станѣло на 3 й текущѣй Декемврий.

МѢСТНИ.

— Мнѣжлата седмѣца въ окр. сѣдѣ се разлѣдѣва дѣлото по обвинение бившия пом. сѣдѣб. присѣтъвъ при тукашния окр. сѣдѣ Христо Иванѣвъ въ злоупотребиение по служба. Сѣдѣтъ сж сѣдѣбитѣ засѣдали пронаесе вердиктъ, съ който призна Христо Иванѣва за невинѣнъ.

— Както съобщихме и мнѣжлия пѣтъ, Ви-парското скоро утвърдено дружество „Гроздъ“ въ града ни е открито подника на акциѣи до 18-й того. Капиталътъ е изредѣнъ да бѣде отъ 120,000 лева съ 1000 акциѣи, по 120 лева еднаѣта, вносими отначало 40 лева зл. и всѣки мѣсецъ по 10 лева златни съ печалбитѣ на акциѣята. А цѣлата на дружеството се прѣдизаждѣ по у-става му тѣй:

Чл. 5. Единствѣната цѣль на Дружеството е да работи за подобриѣнето на мѣстната индустрия.

Чл. 6. За постиганне на тѣзи си цѣль Дружеството дѣйствиува по слѣдующитѣ направлѣния:

а) Открѣпа образована винарѣница въ гр. Варна, въ която пропавѣжда разни винени производѣнѣи, по най-рационаленъ начинъ, съобразѣнъ съ нашитѣ мѣстни и икономически условия;

б) За рѣководѣние винарѣницата си Дружеството устанѣ съ контрактъ единъ специалистъ винарѣ, свѣршилъ нѣкое отъ мѣстнитѣ нѣмѣ-лѣдѣчески училища или въ странство; по винарството, и да е практикувалъ най-малко 2-3 години въ нѣкой пѣза (винарѣница), на когото спорѣтъ нужда съ назначѣва и помощникъ;

в) Приема ученици въ винарѣницата на практика, безъ разлика че сж биле или не синове на членѣветѣ отъ Дружеството, които ученици работѣтъ прѣзъ мѣсѣцитѣ: Септемврий, Октомврий и Ноемврий дарѣмъ въ винарѣницата на свои лични издрѣжѣи. Условиѣта за приеманѣето на подобни ще се прѣдизаждѣ въ Вѣтрѣш-ния правилникъ на Дружеството;

г) Дружествѣнниятъ винарѣ-майсторъ прѣзъ свободното си врѣме дава наставлѣния по винарството на заинтересованитѣ лица, били тѣ членѣнове на Дружеството или не, безъ претенция за възнаграждение;

д) Дружеството въ даденъ случай, когато го опѣлноможѣтъ мѣстнитѣ винари, прѣдѣствала послѣднитѣ прѣдъ външнѣи свѣтъ, прѣкпуна мѣстни поправни вина, поправѣ ги и ги прѣ-продава за своя сѣтка и

е) Дружеството изпълнява всички порѣчки на членѣове и не членѣове за доставѣна на нуж-нитѣ имъ винарѣски машини и апарати.

Забѣлѣжка. Винарѣ-майстора се устанѣ отъ настоятелството на Дружеството съ контрактъ, който прѣдварително бина одобренъ отъ общото събрание.

Чл. 7. Дружеството ще захванѣ дѣятел-ността си по съдържанпето на изброенитѣ въ прѣдидущѣи членъ пункты не по късно отъ 1 Септемврий 1895 годъ.

Всѣкой вижда, че сѣ осмѣстѣяването на тѣя цѣль нашитѣ градъ се снабдява съ една образована Винарѣница за производѣне по най-рационаленъ начинъ мѣстни вина. Като знаемъ, че Варна прѣтѣжава отлични лозѣи, очевидна става грамадната полза отъ туй дружество, и въ такъвъ случай желанието да успѣе то, трѣбва да бѣде общо за всѣки Варненецъ, ако не и за други градове. Не трѣбва да се забравѣи, че когато се произвеждаше търѣгъ за гроздѣто въ държавнитѣ лозѣи при Диореца, не се насѣж нашитѣ тукашнѣ винари, а дойде вънѣшниятъ човѣкъ, грабѣи го и продаде вино прѣкъпо...

Отъ сѣя страна, ний излияваме въскрѣше-нието си отъ патристическата и общопѣзана инициатива на устроителитѣ на дружеството и кажимъ съгражданитѣ си да не отказватъ по-мощѣта си въ акциѣи за съставлѣнето на тѣй малкия сравнително капиталъ. Подобни ползѣи дѣла можѣтъ да вирѣятъ само чрѣзъ сдружа-ването и то трѣбва да стане.

— Получихме за публикуване резолю-цията на митинга, държанъ въ Варна на 4-й Декемврий 1894 год. Ето съдържанието ѣ:

„Днесъ, на четвъртъкъ Декемврий, хляда осемстотитѣ деветдесѣтъ и четвърта година, ний, Македонцитѣ българѣи въ гр. Варна и околнѣта, съ тукашнитѣ сѣнародници, на брой седемъ или осемъ хиляди души, събрани на митингъ, съ цѣль да се обезпѣи окаяното положение на нашитѣ братѣ въ Македония и да се потърсѣтъ най-легални срѣдства за подобриѣнето на това положение, като взѣмѣ прѣдъ видъ, че петѣ-ковното черно робство, разбойничѣствата, всѣкидневнитѣ убѣствѣи, грабѣжѣи, угнетѣвания, обезчѣствѣвания и разнитѣ други нечести звѣрства надъ нашитѣ еднородѣи въ Македония, ставѣтъ отъ денъ на денъ по-неносими и че правѣта, дадени намъ отъ Берлинскѣи Договоръ, сж иг-норирани по единъ най-олагрѣненъ начинъ отъ владѣющѣто плѣме, Рѣшихме:

„Да се помолѣтъ Великитѣ Сили, чрѣзъ тукашнитѣ имъ прѣдѣстватели, да се застѣ-пѣжѣ и най-настойтелно да поискѣтъ отъ Ви-сѣската Порта изпълнѣнето на 23 членѣи отъ Берлинскѣи Трактатѣ.

„Натоварѣ се избраната Комиссия, съ-стояща отъ Прѣдѣдѣателя г. Г. Д. Лѣвѣеъ, Подпрѣдѣдѣателя г. Ив. Апостоловѣи, Секре-тарѣ г. А. Попѣвъ и членѣветѣ г. Г. Н. Дафѣ-повъ, Д-ръ Н. Христовъ, Носѣвъ Матѣвъ, Хри-сто Стефанѣвъ, П. Яковѣвъ и С. Чавгарѣвъ, да

погряжи да се приведе въ изпълнение тѣзи волята.

— Въ града ни е съставено Мануфактурно дружество и уставът му е вече утвърден отъ Княза.

— Съставено е въ града ни Търговско дружество „Напрѣдък“. Утвърденъ е и уставът му.

— Още едно спешно дружество „Искра“ е съставило въ града ни, и уставът му е утвърденъ отъ Княза.

— Свикана е извънредна сесия на Варненския Окр. Съветъ за рѣшенне въпроса за рѣшенъ, тъй като окръжната каса се е харчила по посестото Балчикъ-Добричъ и не може да покрѣта текущитѣ разходи. Една капина грѣшка е била допущена отъ бившия главенъ на окръжната каса, че не се е опрѣдѣлилъ за исплащане посестото споредъ доходитѣ на окръжната каса, а се е оставило условно, ако се свърши по-рано посестото, че се плати по-рано! Въ ползуванитѣ отъ това прѣдприематѣ успѣли работата и свършили една година по-рано посестото, а касата не е въ положение да покрѣе всичкото. Това е смѣтка отъ около 10,000 лева.

— Съобщаваме на читателитѣ си съ удивително приятна новина, която получи отъ София на 15-и тогѣ.

Знайтѣ нѣколко града, че отъ двѣ-три години насамъ стопанинѣтъ ни се прѣсѣдана съ адвокати, които обичатъ да отворятъ само работа, за да омажатъ незнаещитѣ законитѣ. По пълномощие отъ чичата на покойния баща на стопанина ни, адвокатъ единъ взелъ на по-висока процесъ, за да отнеме наследството отъ стопанина ни, защото не билъ законно усвоено отъ наследственика, па, защото и сѣпрутата на покойния не впаднала брачною си свителство, обяви и нежъ за незаконна съпруга, . . . дайте му наследството, „отъ 4000 наполеона“ (божъ да го!) . Искане си го човѣкъ! Стопанинѣтъ ни и майка му доказавъ квадратно прѣдъ епархиялния съветъ, че и двата дуковни обряда—вѣнчанieto и усвоението—сѣ извършени въ действителностъ прѣзъ 1873 год. че дори самъ Високопрѣосвѣщенный о разрѣшилъ бракъ; вѣдѣждѣ се рѣшения и за двата ста съ признанието имъ, но задоволява ли се адвокатъ-човѣкъ? Апелира и двѣтѣ рѣшения въ Св. Синодъ, а отгорѣ заведе и граждански искъ въ Окр. Съдъ. (Нѣма да расправяме всичкитѣ адвокатски игри и гонения, на които бѣше изложенъ стопанинѣтъ ни, защото и сами се спусимъ отъ подобни адвокатства.)

Сѣга, именно на 15-и Декемврий, вече и Св. Синодъ призна нашия стопанинъ за законно дуповно усвоено синъ на пок. Калча Бобчевский, майка му—за законно вѣнчана съпруга.

Всичко това споменуваме поне сега за туй, че този безсѣстенъ адвокатъ не се бѣше стрѣтилъ да не посѣга на семейната честъ; а улчно-тѣрбѣше, че единъ-кой си не била законна жена. Впрочемъ, той е осѣденъ на тримѣсечно напирѣе за своитѣ самоуправства къмъ наследството, но още не е вѣлзѣлъ да ги исплаща!

В. „Стража“, отъ друга страна, пишеше, че стопанинѣтъ ни билъ отишѣлъ въ София за да вземе подкупъ. Ето за каква своя болка ходи да се оправда той, а не поворно да се подкупва!

— Общѣхме се да говоримъ и молимъ прошка за тѣзи тукъ редове.

Новиятъ капиталъ, който прибавихме за вѣстника и за който казахме въ брой 117, е по-нѣщата отъ 100 наполеона, шконтрана вече въ Народната Банка и издадена на името на нашия стопанинъ отъ единъ Добричски добъръ търговецъ—името му нѣмаме право да казваме—жѣто оставя отъ една продажба на недвижностъ до издаване актъ. Разрѣшаваме на г. директора на Народната Банка, Варненския Клонъ, да ни показва на всѣки Тома, за увѣрѣние.

Ний мислѣхме да даваме точни и безспорни частни смѣтки, но чудимъ се, да ли тѣзи радостности, които ни обвиняватъ въ „подкупъ“, самѣ вѣрватъ въ писаното си и да ли слѣдъ това опитемъ публично положението си че действително да кажатъ съ съвѣсть: „нѣмаме право“. Очевидно напразно ще бѣде и спираме вече върху туй.

— Акционерното общо събрание на дружество „Дружба“ се е състояло на 11-и Декемврий и избрало ново настоятелство, което въ большинството на гласовѣтъ си е благоприятно на сѣстания дѣловодителъ, като излѣзло отъ листата на неговитѣ поддржатели. Това се обяснява много добръ, като се знае, че по устава на дружеството всѣки акционеръ има само единъ гласъ, колкото акции и да прѣдѣлава; съ други думи, избортѣ е станѣлъ съ гласуването на повече явивши се поддржатели на дѣловодителъ, а не съ гласуване по акции, по капиталъ. Едната листа е имала лица, които държатъ собствени около сто акции, а другата листа е имала лица, които държатъ само 22 акции. Спечелила втората листа. По-нататѣкъ читателѣтъ може самъ да си разсѣжда, както разбира той фактъ. Общото събрание, освѣтъ туй, е опрѣдѣлило една комисиона, която да прѣдѣла смѣтитѣ на дружеството, защото—интересно—дѣловодителѣтъ не е могѣлъ да прѣдѣстави докладъ за състоянието на дружеството: смѣтитѣ не били приготвени!

Има хора, които говорили, че ний въ мѣняния си брой пристрастно и отъ лична омраза сме били писали противъ дѣловодителъ. Дай Боже, въ интереситѣ на дружеството, тъй да бѣде. Но какво ще се каже на туй появило се вече обстоятелство, че отъ всѣхитѣ хилядо акции на дружеството цѣлата имъ половина се е овадѣчила сериозно отъ оставянето на сѣщия дѣловодителъ въ касата на дружеството? Днесъ за днесъ нѣма нужда да се доказва, че съществуватъ двѣ вѣтрѣщи партии въ дружеството

и че тия партии, по капитала си, иматъ свършено равна сила? Тѣзи такъва борба ний ли съедадохме? И—забѣлжете добръ!—борбата е за нищо друго, а само за недоверѣнето къмъ тоя дѣловодителъ, който пъкъ напущъ се с вѣлзѣлъ като пиевица къмъ дружественната каса и не жъ пуца, ами се бори „за живота и смъртъ“ (собственикъ му думи)! Това за прѣхраната ли е, отъ мѣсечна плата 200 лева? Хубава борба, наистина! Дружеството разполага съ 6—7,000,000 лева и не за друго, а за сивитѣ очи на единъ дѣловодителъ взели да се дѣлжѣтъ на вѣтрѣщи партии, на двѣ равни сили, и съ особено ожесточение отъ страната на дѣловодителъ! Това нѣщо оправдава ли се съ лична вражда? Ний ако сме били пристрастни, ами тия партии отъ да на жѣдѣ сѣ засѣществува на дѣловодителъ? Вѣлзимъ за заплатата отъ 200 лева? Или за нашъ хатѣръ? А какъ тъй!—да не се уважатъ половината отъ акциитѣ срѣду единъ наестъ работникъ? Ами оставѣте и туй, но Народната Банка, като гледа това вѣтрѣшно състояние на дружеството, съ раздори, а безъ докладъ, ажеба какъ ще мисли за кредита си къмъ него? Това мислѣтъ ли тия любезни хора? Или Банката е дѣлжна, ей тъй, че не ще, да поддржѣ кредитъ на дружеството!

Колко сме пристрастни, личи си и всѣкой може да сѣди. А нашето мнѣние е сѣ сѣщо: трѣбва да се искѣтъ тѣзи пиевица отъ тѣмъ, за да не се усложнява и даже раслаща положението на дружеството съ взаимни гонения между акционеритѣ. Забѣлжѣте не се гори юрганъ.

Като се произнасяме така, ний държимъ свѣдѣния по-сериозни за работитѣ на дружеството. Нека настоятелството, ако счита за уместно, да ни прѣдѣвика, и ний ще ги кажемъ

— Минжлий понедѣлникъ стотина Варненци сѣ се опитали да свикатъ митингъ, въ който да се констатира и изяви отъ гражданитѣ съществуващото вече недоверѣне къмъ днешния ни кметъ г. Ранкова. Отъ много врѣме насамъ се настояваше да се свика митингъ, но прѣдѣлитѣ ги вѣдѣржѣхъ, до като най-сетѣ, тѣ сѣ взели самѣ инициатива и починѣхъ да се свикватъ. Съ уговорения и надѣждѣ, че митингъ по всѣка вѣроятностъ не ще бѣде изведенъ, инициаторитѣ се съгласихъ да прѣдѣлѣтъ да се свикатъ и се разотидохъ.

Какъ и да е, обаче, гражданско-общинскитѣ сѣ вѣтъ пакъ истинѣ, като злоба на деня. Приятелитѣ поддржѣтъ, че не бива да ставатъ нашитѣ приятели лостъ на г-на Ранкова, за да прѣдѣлава на нашъ гърбъ градската ни община, когато е явно, че той вече изгуби доверѣнето на абсолютното большинство отъ гражданитѣ. Да вземе сега г. Ранковъ да създава стѣклоновения съ властѣта за свои само партизански капризи и по тоя начинъ да усложнява работитѣ на общината—това не може да бѣде, щомъ е извѣстно и на дѣцата, че большинството на града не е на неговия умъ. Несѣласие между правителство и община—нѣщо, което безъ всѣко съмнѣние се очаква сега отъ недоверѣността помежду имъ—може най-сетѣ да се позволи, въ името на общината и общинскитѣ интереси, но когато това би се поддржало и отъ града въ большинството, въ честната и благородна смисълъ на думата, а въ случая такава нѣщо е немислимо при настоящето положение на работитѣ. Слѣдовъ, не е въ интереситѣ на общината да допуска какъва да е несолидарностъ съ правителството чрезъ единъ оппозиционенъ кметъ и пълненъ авантюристъ въ партизанството си, когато пъкъ градѣтъ съвѣтъ другояче е разположенъ да гледа на работитѣ. Нѣщо повече даже. Въ настояще врѣме нашата община, като гласи да прави капитални работи за града съ голѣмъ заемъ, немислимо е да прѣвнѣрѣне всѣко сѣдѣство и солидарно работенъ съ правителството, а при този кметъ ако нѣкой вѣрва, че е възможно взаимното доверѣне между правителство и община—нека бѣде противъ нашитѣ думи. Ний дълбоко съзнаваме самостоятелността на общината и сме партизани на самоуправленето, но всѣкото това понятие не може да бѣде нагърнено отъ нуждата да се работи съ ползѣно съдѣйство на правителството, и то тогава именно, когато самъ градѣтъ не е противъ правителството. Другъ е въпросъ, когато градѣтъ вижда страхъ и неудоволствие отъ управленето, или по какви и да сѣ причини стои въ оппозиция нему. Тѣй, на пр., градѣтъ Габровъ даде оппозиционеръ кметъ (г. Конкилевъ), но даде го съзнателно, като го постави заедно и съ приятели на правителството въ сѣтъта. А у насъ нѣма нищо подобно. Ний избрахме, напротивъ, съставъ неопозиционенъ, а днесъ кметѣтъ ни е оппозиционеръ! Разбираме, да излѣзе г. Ранковъ и да спечели общината съ приятели свои—тогава вече значи, че большинството на града така желае и така ще бѣде, но сега? За какво общинско благо трѣбва да гледаме несѣласие между правителство и община въ градскитѣ ни работи? Това не трѣбва да се допусне тѣмъ за запазване общинскитѣ интереси, както казахме вече по-горѣ.

Както и на инициаторитѣ на митинга се каза, има се пѣлна вѣра, че ще е неужитенъ всѣкъ митингъ, защото членовѣтъ на общинскитѣ сѣвѣтъ сѣ достойни наши търговци и граждани и че тѣ самѣ опѣлзватъ положението на общинскитѣ ни интереси и какво трѣбва да правятъ. Че това тѣй е невъзможно да отиде, починъ да подава знакъ обстоятелството, че нѣкой общински служители, назначени като вѣрни хора на г. Ранкова, сѣ отишли по мѣнялата недѣля да правятъ митингъ въ полза на г. Ранкова. Утрѣ, на примѣръ, нѣкой гражданинъ ще пожелае да правятъ нѣкакво събрание, което не ще е по угодата на оппозиционера Ранкова, и току виждѣ употребѣлъ а Стамболовъ пожарникаритѣ за растуриването на събранието. Не го ли вѣрватъ? Служащитѣ сѣ подчинени главно на Кмета, само който има право по закона да ги назначава. Ами като вземе да прави г. Ранковъ митингъ противъ правителството само съ своитѣ команди, г-да гражданитѣ отъ дѣ ще

гледа въ митинга? Не-ли отдалѣтъ съ свържѣтъ рѣцѣ? Или, ще кажете, ако направя, тогава ще го свалимъ. Ами значението на митинга жѣдѣтѣ днѣтъ, когато е лево противъ болшинството на града? Ще трѣбва да се биемъ съ пожарникари пакъ, не-ли?

Всички тѣзи мисли не сѣ само наши, а вече искаватъ се въ тукашното общество и ний ги слагаме прѣдъ вниманието на читателѣ.

Нашето мнѣние е, щото, за да се постигне една общностъ въ тѣзи злоба на деня, трѣбно е да се съберѣтъ г-да членовѣтъ приятели на правителството и въкупомъ да си подадатъ оставкитѣ, та по единъ справедливъ начинъ въ единъ новъ общинскъ изборъ да се прѣвѣржѣтъ силѣтъ на партизанитѣ, вънѣто да се поставятъ интереситѣ на общината въ затруднителни сѣлѣти. Нека сами ний, гражданитѣ, да разрѣшимъ своитѣ градски работи и затруднения, откогато да прѣдѣвикваме и причиняваме по-големи бѣкотитѣ.

Съ митинги и разни тревоги не би трѣбвало ний да си служимъ, когато има тихи и мирни дѣлѣта. Най-сетѣ, противъ кого митингъ? Противъ Ранкова ли? Та заслужа ли да му се прави тѣя честъ? Или противъ цѣлия съставъ ли? Та большинството имъ сѣ приятели на правителството и именно за туй не трѣбва да има нужда отъ митингъ. Само, ако тия членове-приятели не се съгласятъ да излѣжатъ въ оставка и да открийтъ възможността за едно справедливо разрѣшение на градското желанье, — само тогава всѣкой ще добне право да работи и противъ тѣхъ, като прѣтѣвници, и вече никой не ще бѣде въ състояние да възпрѣ гоненията чрезъ митинги и всѣхъкви немирства. Всичко туй разгорушѣто нека да се избѣгне и да се не прѣдѣвиква.

ДЕКЛАРАЦИЯ

отъ г. Министра-Прѣдѣателя д-ръ Н. Стоилова по външната ни политика
Произнесена въ Народното Събрание на
24-и Октомврь. 1894 г.)
Господа Народни прѣдѣатели!

Да не подражава Белгия и въ външната политика. Като тѣя малка държава, силна съ своитѣ свободолубиви урѣждения, между мощни и силни сѣсѣдни неприатели, е имала да води всѣкога приятелска политика, и да е въ приятелски отношения съ всѣхъ, които ѣ окръжаватъ, тѣй трѣбва и България да прави на Балканския Полуостровъ. Окрѣжена отъ велики сѣсѣди, тя трѣбва да има за задача, като е на това мѣсто, да е съ всѣхъ тѣхъ сѣсѣди въ правни, въ искрени и приятелски отношения. Това е нейната сила, и ако ни попитатъ, какъвъ е ключѣтъ на външната българска политика, азъ ще кажа, че политическото умѣние е тѣмъ, че състои въ това да съумѣешъ съ всѣхитѣ сѣсѣдни държави, да държишъ правитѣ и искрени отношения, както прави Белгия. Затова и казахъ: че тѣ отношения съ Русси сѣ неестествени и безполезни. Азъ отивѣ още по-нататѣкъ, и казвамъ, че тѣ неестествени и неискрени отношения, сѣ и вѣрѣклени за българския народъ. Защото, вѣрѣклето е да излѣзе единъ народъ, както го очертаъ съ нашия, да излѣзе той самъ съ претенци, да може той самъ самѣтъ да противостои на едно вѣчение, на една вѣлна, която прилаа на голѣмитѣ морски талази, които по-вличѣ всѣко прѣдъ себе си. Съ това, той може да тури цѣлото си съществуване въ опасностъ.

Ато е тѣй, г-да прѣдѣатели, ний ще разумѣте, че и заключението, което тѣмъ отъ тѣя дѣи, и тѣя мисли, е, че за насъ, като правителство, ний считаме, че е наша задача да съдѣйствуваме, да направимъ това, което отъ насъ зависи, за да може България да влѣзе въ правилни отношения съ всѣхитѣ държави, да влѣзе въ правилни отношения и съ Руссия. (Грѣмогласни вѣкове: „Браво!“—Шумни ржкоплѣскания.) Това е една отъ задачитѣ, които ипето правителство има въ своята програма. Нашето правителство, като иска да отговори на нуждитѣ на българския народъ, като иска да бѣде вѣрно на цѣлитѣ, които той прѣдѣла, не може освѣтъ да има за една отъ своитѣ задачи изравняването на тоя въпросъ, турянетъ на България въ нормални отношения съ всѣхъ държави. (Продължителни ржкоплѣскания.) [Ний, г-да прѣдѣатели, сме първитѣ, които съ насъ отдаваме дълга на признателностъ къмъ великия Русски народъ (Продължителни вѣкове: „Браво!“—Шумни ржкоплѣскания.) Ний сме първитѣ, г-да прѣдѣатели, които съ насъ заедно отдаваме данъка на признателностъ къмъ великия Русски народъ и на ющното ново правителство. (Продължителни ржкоплѣскания.) Ний сме първитѣ, които съ насъ ще поправаме оня денъ, когато отъ тѣя трибуна ще кажемъ да Ви кажемъ, че оправдане наше доверѣне, можимъ да установимъ тѣя отношения, които отговарятъ на нуждитѣ и интереситѣ на България. (Шумни ржкоплѣскания.) Вѣтия общи наши намѣрѣния, въ тѣя минута бѣде увѣрѣни, г-да прѣдѣатели, бѣдетъ искрено увѣдени, че тѣя изявления, които правѣ, сѣ тържествени изявления на наше увѣрѣние. Ний искаме, България, подобно на Слѣва.

ОБЪВЛЕНИЕ

Одолоподисана най-първа печатница, съществувѣ въ града Варна отъ 1879 година насамъ, прѣвѣржѣто и ползующа се отъ най-големъ дѣлѣне, както въ града Варна, така и въ цѣлия о окръгъ, честъ има да извѣсти на почитателна публика, че е снабдена съ рѣдъ

Печатарски и книговезачки машини,

отъ които на първо мѣсто: двѣ голѣми скоростни машини, една бързопечатна машина американскитѣ системъ à la minute „Stella“, една машина за перфориране купони, полици марни и вѣнчаници книги, една номеровална машина за театри и вѣнчаници, една шивачка машина съ телъ за брошури, както и други потребни машини за рѣзане, пресуване и т. н. Освѣтъ туй и

Собствения складъ

на разни канцеларски потребности е снабденъ съ най-хубави и разни качества книги: канцеларски, печатарски, търговски и модни за частна кореспонденция; търговски театри; мастила, замѣтъ и червѣтъ въсьтъ отъ български и иностранны фабрики и др. т.

Тѣй уредена и съ достатѣчен персоналъ снабдена долуподписана

Печатница

е въ положение да извърши въ най-скоро време разни печатарски работи съ най-хубави и чисти букви, въ разни и най-големи формати и азѣщи, като: вѣстници, брошури, канцеларски книги, търговски и банкови театри и бланки съ копировални разноцѣвти мастила, азѣщи съ най-големи дукви, свѣдени, годѣщи, моздравителни адресни и визитни карти и др. т. точно и акуратно и по една най-изпосна цѣна, и

Всѣкога съ 5% по-долу

отъ послѣдната цѣна на пѣкой ужъ нови, но пѣлно снабдени печатници, като при тѣй гарантира за солидната работа.

Объзовани на многогодишна практика и опитностъ както и съобщения ний съ европейски фабрики, ний сме въ положение, да послужимъ на почитателитѣ държавни, общински и частни урѣждения съ всѣхъкъвъ видъ канцеларски печатни и непечатни потребности съ най-умѣрена цѣна, като се надѣваме, че нѣ бѣдемъ почитувани съ многобройни порѣчки.

Печатницата и книговезницата се намиратъ въ II-й участѣкъ, улица „Драгоманъ“ надъ протестанския молѣбенъ домъ, а складатъ ни въ II-й участѣкъ, улица „Голѣма Прѣславака“ Варна, 15 Декемврий 1894 год.

ПЕЧАТНИЦА ХРИСТО Н. ВОЙНИКОВЪ.

ВЪЛГАРСКО ВЪНШНО ДРУЖЕСТВО „ГРОЗДЪ“.

ОБЪВЛЕНИЕ

Извѣстяваме на г. г. Акционеритѣ вънѣтъ отъ гр. Варна, че въ Недѣля на 18 тогѣ въ извънредното Общо Събрание на Дружеството се прѣвѣржѣ настоятелството отъ слѣдующитѣ лица: Д-ръ Д. Гѣлѣбовъ прѣдѣдѣтелъ, В. П. Добричовски подпрѣдѣдѣтелъ, Ив. П. Бързаковъ дѣловодителъ-касиеръ и за сѣвѣтници: Ефимъ Георгиевъ, Фетфатджиевъ, Ахонтъ Бабаджиевъ, Юрданъ Мирославовъ и Иванъ Коцевъ.

Гр. Варна, 21 Декемврий 1894 год.

ПРѣДѣДѣТЕЛЪ: Д-ръ Гѣлѣбовъ

ДѢЛОВОДИТЕЛЪ-КАСИЕРЪ: Ив. П. БѢРЗАКОВЪ.

1—691—1

ОБЪВЛЕНИЕ.

Подписанный явямъ на всѣхитѣ тѣзи, които иматъ нужда отъ печатни работи, че доставихъ въ гр. Варна бързо-печатница, Германска система, съ най-нови букви. Ще присламъ да печатамъ всѣхъкъви порѣчки като: вѣстници, брошури, книги за прочитъ, разни канцеларски и търговски регистри, фактури, свѣдени и визитни карти, съ разни украшения съ умѣрена цѣна и чиста работа.

Умолявамъ заинтересованитѣ да даждѣтъ своитѣ порѣчки въ управленето на печатницата ми, което се намира въ новото здание на учителя Бошковъ въ г. Варна на новооткритата улица, близо до Варненската Окр. Пост. Комисии и Град. Общ. Управление.

гр. Варна, 9 Декемврий 1894 г.

Н. Петровъ.

ОБЪВЛЕНИЕ.

Честъ ми е да извѣстѣмъ на почитателната публика въ града Варна, че въ Окр. Затворъ имамъ доверѣмадинска работилница, и наработвамъ разни столарски мобили, по най-новия вкусъ, като: сандѣци за свѣдѣ, разни маси, гардероби, шкафовѣ, долази, библиотеки, врати, черченета, каси за печатници, разни корпѣзи за прозорци и окачалки, фирми на дѣкамъ съ бронзова боя и пр.

Присламъ и за поправане и прѣбодисване, лакиране разни мобили.

Присламъ се всѣки денъ въ работилницата на затвора порѣчки. Цѣна най-умѣрена.

Варна. Окр. Затворъ.

Съ Почтѣние:

Стефанъ С. Касабовъ.

Отъ Сждебнитъ Пристави при Вар. Окр. Сждъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3511.

Подписания П. Сждебенъ Приставъ при Варненскій Окр. Сждъ на II Градскій изпълнителенъ участъкъ, обявявамъ на интересующитъ се, че продажбата на пивата отъ 40 декара, принадлежаща на Недю Алексиевъ, обявена съ обявлението ми подъ № 2693 отъ 22-й Септемврий т. год., публикувано трикратно въ вѣстникъ „Черно Море“, брой 114 отъ 10 Октомврий, по пѣмание никакви наддавачи не състоя, и на основание чл. 1029 и 1037 отъ Гражданското Сждопроизводство, подновява се, слѣдъ трикратното публикуване настоящето ми въ сѣщия вѣстникъ, ще се продължава тридесетъ единъ день и въ десетъ дневенъ срокъ съ правонадаване 5%.

Наддаването ще почне отъ цѣната, която наддаде първий купувачъ.

Желающитъ да купятъ горний имотъ, свободни се всѣки присѣственъ день да прѣгледатъ книгата по продажбата въ канцеларията ми.

Варна, 10 Декемврий 1894 г.

П. Сжд. Приставъ: Д. Златевъ.
(3—682—2)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4257.

Подписания обявявамъ, че на основание изпълнителния листъ № 3376, издаденъ отъ Варн. Окр. Сждъ въ полза на Варненца Михаилъ Ив. Януевъ, противъ Христо Паскалевъ отъ Козлуджа за 2436 лева, опрѣдѣленихъ имъ въ листа лхви и станалитъ разности, отъ денъ на послѣдното трикратно обнародване настоящето до 31 день ще произвѣдъ публична продажба, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражданското Сждопроизводство, на слѣдующитъ отвѣтничови имоти: 1) къща въ с. Козлуджа, при сѣсѣди: Паско Николовъ, Коста Стояновъ, Христо Парушевъ и пхтъ. Първоначално прицѣнена за 1050 лева; 2) Лозе три декари въ землището на сѣщото село, мѣстността „Куру Бааларъ“, сѣсѣди: Желю Вѣлчевъ, пхтъ — 80 лева; 3) лозе сѣщо землище и мѣстность, сѣсѣди: Курти Добревъ, Сали Уста — 50 лева; 4) Лозе осемъ (8) декари и два ара сѣщо землище, мѣстность „Ески Бааларъ“, сѣсѣди: Желю Маноловъ, Стефанъ Карагъзовъ, Мустафа Късовъ и Радунъ Вѣлевъ — 450 лева.

Продажбата ще извърша въ канцеларията на Тушиното Сждеб. Приставство. Желающитъ да купятъ означенитъ по горѣ имоти нека се явятъ прѣзъ опрѣдѣлений срокъ.

Гр. Варна, 30 Ноемврий 1894 г.

П. Сжд. Приставъ: К. К. Кутевъ.
(3—678—2)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3510.

Подписания Помощникъ Сждебенъ Приставъ при Варненскій Окр. Сждъ, на II Градскій участъкъ, на основание чл. чл. 1004—1021 и 1025 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето ми въ вѣстникъ „Черно Море“, продажбата ще се продължава 31 день и въ десетъ дневенъ срокъ съ правонадаване 5% въ гр. Варна ще продавамъ слѣдующето недвижимо имущество принадлежащо на Рустемъ Антурахмановъ: една къща, находяща се въ Варна IV уч. подъ № 434, едноетажна, състояща отъ четири станчки, построена отъ дървено-пръстенъ материалъ, двѣтъ покрити съ керемиди, двѣтъ недовършени и непокрити, постройката заедно съ двора мѣсто 266 кв. метри.

Това имущество ще се продаде за удовлетворение исктъ на Гачо Ангеловъ отъ с. Карахюсеинъ по изпълнителния листъ № 1375 отъ 10 Октомврий т. г. на III Варнен. Мировий сждъ, състоящъ се отъ 800 лева и др.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката 500 лева.

Интересующитъ се могатъ да видятъ книгата по продажбата всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Варна, 10 Декемврий 1894 г.

П. Сждеб. Приставъ: Д. Златевъ.
3—683—2

Отговорникъ: П. Чебай.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4058

На основание изпълнителния листъ № 223 издаденъ т. г. отъ Козлуджанскій Мир. Сждъ въ полза на Тилиу Гочевъ отъ с. Куртъ Доре, противъ Нейню Димитровъ за 100 лева, опрѣдѣленихъ имъ въ листа лхви и станалитъ разности, обявявамъ, че отъ денъ на послѣдното трикратно обнародване, настоящето до 31 день ще произвѣдъ публична продажба, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ гр. сждопроизводство, на слѣдующитъ отвѣтничови имоти: 1) Нива 14 дек. въ землището на с. Куртъ Доре, мѣстността „Чолфата“, сѣсѣди: Ив. Матевъ, Дико Стойчевъ и рѣка, първоначално прицѣненъ за 210 лева; 2) Нива 8 дек. сѣщо землище, мѣстността „Малъ Таши“, сѣсѣди: Господинъ Марковъ, рѣка и пхтъ — 120 лева; 3) Нива 5 дек. и 6 ара сѣщо землище мѣстността „Кому Баиръ“, сѣсѣди: Панайотъ Костовъ, Димо Петковъ и пхтъ — 102 лева.

Продажбата ще бѣде извършена въ канцеларията ми.

Желающитъ да купятъ горнитъ имоти нека се явятъ прѣзъ опрѣдѣлений по горѣ срокъ.

г. Варна 3 Ноемврий 1894 г.

п. Сжд. Приставъ: К. К. Кутевъ.
3—663—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3559.

Подписания Сждеб. Приставъ при Варнен. Окр. Сждъ на основание изпълнителния листъ № 1346 отъ 2-й Юний т. г. издаденъ отъ I Варненскій Мировий Сждъ въ полза на Ганча Х. Христова отъ Варна, противъ Цона Х. Христова, тая послѣдната да му заплати отъ имуществата на покойния си Синъ Атанасъ Х. Христовъ 200 лева, Сждебни и за водѣне на дѣлото разности 11 лева и др. и на основание чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражданското сждопроизводство обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Черно-Море“, ще почне и продължава публичната продажба на долозанения имотъ 31 день, слѣдъ това ще има правонадаване 5% въ десетдневенъ срокъ, принадлежащъ на покойния Атанасъ Х. Христовъ, въ канцеларията ми въ гр. Варна ще се произвѣде продажбата му, той е: Едно лозе състояще отъ около (1½) увратъ, находяще се въ Варненскитъ лоза, въ мѣстността називаема „Валдаръ“ или „Сиври Чешме“, мѣжду сѣсѣдитъ: Яни Бозоглу, Камбуръ Николови, Димитроглу и пхтъ, оцѣнено за 210 лева, отъ която оцѣнка ще почне наддаването.

Интересующитъ се могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ гр. Варна, всѣки присѣственъ день и часъ за преглеждане книгата по продажбата.

Гр. Варна, Ноемврий 22 1894 г.

Сжд. Приставъ: Г. Захариевъ.

3—673—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3606.

Подписания Г. Захариевъ, Сждеб. Приставъ при Варнен. Окр. Сждъ, на основание изпълнителния листъ № 4429 отъ 7 Априлий 1890 год., издаденъ отъ I Варнен. Мировий Сждъ, въ полза на Варненката Елена Григорова, противъ Николака, Ламбри, Зафира и Лафорета Яневи отъ Варна за 268 лева 80 стот. лхви, адвокатско право и др. и на основание чл. 1021—1025 отъ Гражданското Сждопроизводство обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитъ вѣстници, ще почне и продължава публичната продажба на долозанения имотъ 31 день, слѣдъ което ще има правонадаване 5% въ десетдневенъ срокъ, принадлежащъ на казанитъ по-горѣ длъжници, по наследство отъ покойната Домни Янева, въ канцеларията ми въ гр. Варна, ще се произвѣде продажбата му, той е: само доловината отъ една къща въ гр. Варна, II уч. № 315, между сѣсѣдитъ: Х. Мани Дуруджакни, Хаджи Христо, Христо Гудонова, Балчикъ Танасъ и пхтъ, постро-

ена на два стажа, въ долния—съ една стая, въ горния—съ двѣ, съставена отъ вѣхтъ полупрогнилъ дървено-керинченъ материалъ, покривъ керемиденъ, въобщо цѣлото здание е полусъборено, построено на около 60 кв. метра, мѣсто, съ дворъ отъ около 80 кв. метри оцѣнена доловината за 187½ лева, отъ която цѣна ще почне наддаването.

Интересующитъ се могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ гр. Варна всѣки присѣственъ день и часъ за преглеждане книгата по продажбата.

Гр. Варна, 26 Ноемврий 1894 год.

Сждеб. Приставъ: Г. Захариевъ
3—666—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5311.

Подписания Д. Капитановъ, Помощ. Сждебенъ Приставъ при Варнен. Окр. Сждъ, на I Добрич. участъкъ, на основание чл. чл. 913—915 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че на 20 Декемврий 1894 год., часа въ 9 прѣди обѣдъ, прѣдъ шадървана въ гр. Добричъ, ще продавамъ слѣдующитъ движими имущества, принадлежащи на Георги Вѣлчевъ отъ с. Езбей, а тѣ сж: 1) Два коня, оцѣнени 200 л.; 2) Два вола, оцѣнени 120 л.; 3) Двѣ биволицы, едната съ малаче, оцѣнени 130 л. и 4) Два вола, оцѣнени 130 л.

Тѣзи имущества ще се продаждъ за удовлетворение исктъ на Стоянъ К. Кочевъ, отъ гр. Добричъ, по изпълнителния листъ № 1322 отъ 10 Септемврий 1892 год. на II Добрич. Мировий Сждъ, състоящъ се отъ 500 л., лхвитъ имъ 12% годишно отъ 16 Ноемврий 1891 год.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Интересующитъ се могатъ да се явятъ на означенъ день и часъ на мѣстото и да наддаватъ.

Гр. Добричъ, 30 Ноемврий 1894 г.

П. Сждебенъ Приставъ: Д. Капитановъ.
3—667—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3619.

Подписания Сждеб. Приставъ при Варнен. Окр. Сждъ, на основание изпълнителния листъ № 937 отъ 7 Априлий 1893 год., издаденъ отъ I Варн. Мировий Сждъ въ полза на Евдокия Николова отъ Варна, противъ Ваши Влаева отъ сѣщия градъ за 60 лева, лхви и др. разности и на основание чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ в. „Черно Море“ ще почне и продължава публичната продажба на долозанения имотъ 31 день, слѣдъ това ще има правонадаване 5% въ десетдневенъ срокъ, въ канцеларията ми въ гр. Варна ще се произвѣде публичната му продажба, принадлежащъ на длъжницата Ваши Влаева, а той е: Едно лозе, находяще се въ Варненскитъ лоза, въ мѣстността називаема „Франга Дересинъ“, състояще отъ около 2½ декара, мѣжду сѣсѣдитъ: Фотакъ Георгиевъ, Казанджи Стойко, Недочувоглу Димитръ и Дядо Димо, оцѣнено за 400 лева, отъ която оцѣнка ще почне продажбата.

Доловината отъ казаното лозе ще се продаде за удовлетворение на истцовия искъ, но понеже отвѣтницата е заявила при описъ, че ще бѣде въ неинъ интересъ да се продаде цѣлото, то на това основание обявява се публичната продажба на цѣлото.

Интересующитъ се могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ гр. Варна всѣки присѣственъ день и часъ за преглеждане книгата по продажбата.

Гр. Варна, 28 Ноемврий 1894 год.

Сжд. Приставъ: Г. Захариевъ.
3—670—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4088

На основание изпълнителния листъ № 2752, издаденъ отъ II Варненскій Мир. Сждъ прѣзъ м. г. въ полза на Петко Ив. Друмевъ, живущъ въ с. Гюнь Аласъ, противъ Кара Порякъ Мехмедовъ отъ с. Индже кьой за 465 лева и станалитъ разности, обявявамъ, че отъ денъ на послѣдното трикратно обнародване насто-

ящото, до 31 день ще произвѣдъ публична продажба, съобразно чл. 1021 и 1025 отъ гр. сждопроизводство, на слѣдующитъ отвѣтничови имоти: единъ дюкентъ и кафене—подъ единъ покривъ, и до тѣхъ: една стая, дамъ (оборъ), плѣвникъ, заедно съ два и половинъ декари дворно мѣсто, въ с. Индже кьой, при сѣсѣди: къщата на отвѣтника и отъ трѣтъ страни пхтъ. Всичкитъ първоначално прицѣнени за 400 лева.

Продажбата ще извърши въ канцеларията си.

Желающитъ да купятъ горний имотъ нека се явятъ прѣзъ опрѣдѣлений по горѣ срокъ.

г. Варна, 12 Ноемврий 1894 г.

п. Сжд. Приставъ: К. К. Кутевъ.
3—664—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4211

На основание изпълнителния листъ № 1619, издаденъ отъ I-й Варненскій Мировий Сждъ въ полза на Иванъ Бойчевъ отъ Варна противъ Исмаилъ Халидовъ отъ с. Голѣма Франга за 226 лева и станалитъ разности, обявявамъ, че отъ денъ на послѣдното трикратно обнародване настоящето до 31 день ще произвѣдъ публична продажба, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ гр. сждопроизводство на слѣдующитъ отвѣтничови имоти: лозе отъ 2 дек. въ Варненскитъ лоза, мѣстността „Теке Караачъ“, сѣсѣди: Илия Ивановъ, Недѣлчо Томовъ и пхтъ, първоначално прицѣнено за 260 лева.

Продажбата ще извърши въ канцеларията на Приставството.

Желающитъ да купятъ упомянатото лозе нека се явятъ прѣзъ опрѣдѣлений срокъ.

г. Варна, 26 Ноемврий 1894 г.

п. Сжд. Приставъ: К. К. Кутевъ.
3—665—3

НОВИ УЧЕБНИЦИ

Излезохъ отъ печатъ и намиратъ се за продажба у всѣчки книжарници слѣдующитъ нови учебници:

Учебникъ по физиката за педагогическитъ училища и за горнитъ класове на дѣвическитъ гимназии. Съставили А. Лукашъ и П. Д. Жиликовъ, съ 488 образци въ текста и една спектрална таблица. Цѣто, съвсѣмъ ново издание, стр. 392 на гол. 8-ни . . . л. 4.—

Учебникъ по математическата география за сѣрдитъ училища. Съставилъ К. Архангелъ. Отъ 5-то издание прѣвели и допълнили Г. К. Куруляновъ и Д. Шоповъ съ 47 чъртежа навѣтръ и една карта на видимото звѣздно небе въ Европа. Стр. 100, на гол. 8-ни . . . л. 1.50

Нравоучение за сѣрдитъ курсъ (I и II год.) отъ основнитъ училища. Спорѣдъ програмата съставилъ Д. В. Храповъ. Стр. 168 на 8-ни л. 1.—

Пловдивъ, 5 Декемврий 1894 год.

ОТЪ КНИЖАРИЦАТА НА ХР. Г. ДАВОВЪ
3—677—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 199

Варненската Държ. Дѣвическа Гимназия „Марии Луиза“ търси да наеме добавъчно помѣщение съ 3-4 стаи за класове и, по възможность, по-близу до заведеннето. Желающитъ да даждъ подъ наемъ таквотъ помѣщение, нека се отнескъ за спорузменне до

ДИРЕКЦИЯТА.

Варна, 13 Декемврий 1894 год.
(1—680 1)

Съ нескъзана скръбъ и съ убитъ духъ извѣстивамъ на роднини и приятели, че днесъ въ гр. Габрово многообичний ми баща

Илия Ганчевъ Арбовъ

на 72 годишна възраст, слѣдъ дълго болѣдуване, прѣдаде Богу духъ и остави въ неутѣшима скръбъ жена, синове, дѣцери и проч.

Вѣчна му память!

Варна, 12 Декемврий 1894 г.

Синъ: Ганчо.

(1—681—1)